

Ønske, som fremsættes paa mit Partis Vegne, og at der ved Finanslovens tredie Behandling vil blive stillet Forslag om, at Beløbet forhøjes, saaledes at de paagældende Institutioner kan faa det, som de kan vente at faa i Henhold til Loven, og som de i høj Grad savner nu.

Vilhelm Rasmussen: Der omtales i Betænkningen, Spalte 221—22, en Bevilling til Istandsættelse af et Orgel paa Skaarup Seminarium, og i den Anledning, da Spørgsmaalet om Seminarierne saaledes har været til Drøftelse i det høje Finansudvalg med Ministeren, vil jeg gerne bede den højtærede Minister, om han vil benytte denne Lejlighed til, som han har lovet mig, at udtale sig om, hvorvidt vi kan vente Forslag til en ny Seminarielov fremsat af det højtærede Ministerium.

Jeg vil dernæst i Anledning af de Bemærkninger, der er fremsat af den sidste ærede Taler, tilføje mit Ønske om, at den højtærede Minister vil stille sig velvilligt til en Forhøjelse af Beløbet til forebyggende Børneforsorg, bl. a. af den Grund, at den Institution, hvis Formand jeg har den Ære at være, nemlig „Barnets Hus“ i Rødovre, ad Analogiens Vej nyder Gavn af det Beløb, der saaledes er til Raadighed. Det viser sig, at disse Institutioner ikke er i Stand til at komme igennem med de Midler, der stilles til deres Raadighed, og disse Institutioner har, som det ærede Medlem Hr. Hauge sagde i Slutningen af sin Tale, en ganske overordentlig stor Betydning. Jeg skal til Oplysning for det høje Ting meddele, at der ude paa „Barnets Hus“, som har virket siden 1. November 1920, har været i alt 540 Børn indtil 1. Januar 1924, og at vi i sidste Aar, fra 1. Januar 1923 indtil 1. Januar 1924, har haft i vor Forsorg 254 Børn, gennemsnitlig 38, eller omtrent 40 Børn pr. Dag. Ethvert Medlem kan altsaa se, at det er en overordentlig stor og betydningsfuld Virksomhed, der her drives, som netop har sin store Betydning derved, at man tager sig af Børnene, naar Forældrene er kommet i en vanskelig Situation, og inden Børnene paa en eller anden Maade kommer galt af Sted. Det vilde være særdeles heldigt, dersom den højtærede Minister vilde stille sig velvilligt til en Forhøjelse af den Sum, der ydes til forebyggende Børneforsorg, og som ad Analogiens Vej kommer „Barnets Hus“ i Rødovre til gode. Denne Institution har faaet 18 000 Kr. i et Finansaar, men det er i Forhold til de Udgifter, der er forbundet med hver Dag at pleje 40 Børn, blandt

hvilke der er 12 Spædbørn, et meget lille Beløb.

Til Slut vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger i Anledning af et andet Samraad, om hvilket det ærede Medlem Hr. Andreassen har udtalt sig. Det er Spørgsmaalet vedrørende Herlufsholm Skole og Opdragelsesanstalt. Naar jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger om denne Sag, kommer det af, at jeg har været Lærer paa Herlufsholm i mine unge Dage. Jeg har nemlig en Gang vikarieret paa Herlufsholm i ¾ Aar, og de Erfaringer, jeg den Gang gjorde, taler i høj Grad til Gunst for, at man gør, hvad man kan, for at gennemføre de Ønsker, det ærede Medlem Hr. Andreassen har fremført. Jeg vil gerne her gøre opmærksom paa, at det er jo ikke alene saaledes, at Fundatsen ikke indeholder nogen juridisk Hindring for, at Børn fra Omegnen kan søge Skolegang paa Herlufsholm, selv om de ikke bor paa Herlufsholm om Natten, men der er ogsaa faktisk gjort Undtagelser fra den paagældende Regel, og der gøres bestandig Undtagelser fra den. Den Gang jeg var Vikar paa Herlufsholm, var der blandt Eleverne Rektors Børn, der naturligvis ikke boede paa Sovesalene, men i Rektors Hjem. Der gik den Gang en Søn af den daværende Organist, og denne Elev boede heller ikke paa Herlufsholm, og der gik en Søn af Forpagteren af Avlsgaarden — heller ikke han boede paa Herlufsholm. Det vil altsaa sige, at naar Børn har en saa kort Vej til Skole, som de her nævnte Elever havde, saa fandt den daværende Forstander ikke, der var noget i Vejen for, at de kunde være skolesøgende paa Herlufsholm, selv om de ikke boede paa Herlufsholm og ikke havde hele Opdragelsen der. Jeg ser derfor ikke, med hvilken Ret man vil kunne gøre gældende, at det skulde være i Uoverensstemmelse med Institutionens Formaal, at Børn søger til Herlufsholm fra Næstved og andre nærliggende Sogne, da det jo for disses Vedkommende kun drejer sig om en lidt længere Skolevej end den, de af mig her nævnte Disciple havde.

Dette er een Grund. Dernæst har jeg ogsaa en anden Grund. Jeg har læst et Interview med den nuværende Forstander, det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott, i hvilket han har afvist Tanken om at aabne Herlufsholm for skolesøgende Disciple ud fra den Betragtning, at Herlufsholm er en Opdragelsesanstalt. Det er, synes jeg, en Betragtning, der er ganske uholdbar. Den hviler helt paa det Fejlsyn, at en Skole ikke er en Opdragelsesanstalt. Den ærede